

OM MEDIER OG MATERIALISASJONER

KORT scannet fra MARTINUS boken GRAND KURSUS*

-det evige verdensbillede

s.360-61.

(*Grand Kursus: I 1955 besluttete Martinus at skabe en fuldstændig gennemgang af verdensaltets kosmiske analyser i form af 15 foredrag. Foredragene blev optaget på bånd og i 2018 overført til 15 kapitler i bogen [Grand Kursus – Det evige verdensbillede.](#))

...hvor får moderen det syn fra? Det blev altså en hjælp for hende. Det viser også, at man fra det åndelige plan kan sende hjælp til det materielle, man er ikke afskåret fra det fysiske plan.

Om natten, når man sover, er man inde på det åndelige plan, og der kan man på naturlig måde være sammen med dem, som er døde herfra. og dér sker der ikke nogen skade. Men så er det jo, at folk siger, at når man ikke kan huske det næste dag, er der ikke noget ved det. Jo, det er der, men man skal ikke huske det næste dag. for vi har en opgave her, som ville blive ødelagt, som vi ikke kunne opfylde, hvis vi kunne huske alt det, vi oplevede i den åndelige verden.

Derfor er det sådan, at vi kun får oplevelser med over på det vågne plan på abnorm måde. Når søvnen ikke har været fuldkommen, kan vi drømme. Drømmene er virkeligt brudstykker af vor oplevelse i natbevidstheden. Men når det så blander sig med det vågne menneskes tankegang, blander sig ind i de vågne tanker, så går logikken bort. Så er der ingen ledelse i det, og så kan det blive til noget forfærdeligt ulogisk.

Men det kan somme tider hænde, at der går et helt stort stykke af oplevelserne over på det fysiske plan. Meget ofte kan det være en advarsel eller en vejledning til vedkommende.

Materialisationer 1.

453. så er der også disse andre fænomener, materialisationer. Jeg synes, det er noget af det mest vidunderlige, Ved en materialisation kan en ånd komme til syne og stå fuldstændig materialiseret og have hjerteslag, puls, åndedræt og varme i organismen, så man kan føle det. det. Det er noget af det mest overbevisende, Det viser, at der er en anden tilstand. ”

Her på fotografiet ser vi en Materialisation. (har ikke billede/link dog.)
Nu viser jeg disse billeder, men jeg ved udmærket, at det kan aldrig nogen sinde være noget bevis.

Jeg har heller ikke taget dem med for at det skal være noget bevis. Der er jo ingenting, der er lettere end at lave spøgelsesbilleder og genfærd på fotografier. Men disse fotografier er fuldstændigt et udtryk for dette princip med Materialisation. Her udgives det for at være fotografier, der er fotograferet ved Magniumlys, hvad jeg ikke tvivler på. Men De må altså huske på, jeg fører det ikke frem som noget bevis. Men jeg ved, at tingene finder sted, og skulle jeg vise Dem et billede af det, kan jeg jo ikke benytte et bedre billede. Ja, billedet kunne være bedre fotografisk set. Her ser vi en ånd, der kun delvis er materialiseret. Her er der ikke ret meget endnu, der er ikke kommet ret meget andet end kjolen frem. Men på det næste billede er der mere.

Materialisationer 2.

454. Her er det bedre, her ser vi ånden stå fuldstændig i materiel fremtræden og der sidder mediet. Hvad er det, der sker der?
Der er nogle mennesker, der har rigeligt med et stof, jeg kalder A-stof. Dette A-stof er en slags stof, der kan blive materielt, og det kan opsummere sig omkring en ånd.

Se, alle mennesker eller væsener, der er døde, har jo i sig talentet til at bygge en organisme op, og dette talent kan i en sådan situation komme i funktion, så der omkring dette væsens ånd skabes en organisme. Dette talent for fysisk at skabe organisme kan komme i funktion og pludselig bliver der efter-hånden en organisme. Men det er materiale der tages fra mediet, og stoffet tilhører derfor mediet, så længe det står på.

Hvis man går hen og griber sådan et materialiseret menneske i armen, eller det bliver sår, eller man river noget i der er Så bliver der tilsvarende sår i stykker, så bliver det tilsvarende sår i mediet bagefter. Derfor er det så farligt, og derfor er det noget, næsten ingen mennesker får adgang til.

De virkelige steder, hvor man arbejder med det, foregår det ikke sådan,

som det foregår ved den spiritisme, vi kender, hvor der er salmesang, bøn osv. Men disse eksperimenter arbejder man med inden for videnskabelige, lukkede områder. Meningen med dette er, at åndelige væsener arbejder med at frembringe eller komme frem til den materialisationsform, som engang skal afløse dette at fødes.

Det er ikke meningen, at mennesket skal blive ved med at fødes af en kvinde. Efterhånden falder manden og kvinden bort, på det åndelige plan er der ingen fødsler. I den sidste del af det jordiske plan finder disse fødsler heller ikke sted, det bliver ved materialisation og dematerialisation. Men disse eksperimenter, som man hist og her kan komme ud for, laves altså, om jeg så må sige, af åndelige videnskabsmænd, der arbejder med medier fra det åndelige plan.

Sådan en ånd benyttes som et medium fra det åndelige plan, og så er der et medium fra det fysiske plan. Hun skal levere stoffet, og den anden skal så iklæde sig stoffet.

Nu er der det ejendommelige ved det, at disse ånder ikke ved, at de taler ud fra særlige bevidsthedslag fra liv, de har levet tilbage i tiden. Det kan vi se på det næste billede.

Katie King.

455. Billedet viser en ånd, der hed Katie King.

Hun kom til en professor, der arbejdede med udforskning af den slags ting. Ved hjælp af et medium arbejdede og eksperimenterede han i tre år med denne And.

Hun kom jevnlige og materialiserede sig og legede med professorens børn. En dag ville han gerne undersøge, om hun nu også havde hjerte osv., og hun sagde: "Nu skal du bare se".

Han undersøgte hende, og hun havde både blodomløb, hjerte, varme hender, og hun talte helt materielt.

Men så en dag meddelte hun, at nu kunne hun kun komme én gang til, og der blev saa aftalt et seerligt bestemt tidspunkt. Hun kom så også, de lavede ligesom en lille fest for hende, og så kom kun ikke mere. Men hun kunne ikke fortælle andet, end at hun havde været datter af en sørøver, der havde levet for 400 år siden, og så fortalte hun om begivenheder ud fra det område.

Det betyder jo ikke, at det er 400 år siden, hun levede, hun har levet flere liv siden dengang. Men det betyder, at i denne situation var hun belivet med et bevidsthedslag fra det liv, hun levede dengang, og derfor kunne hun ikke udtale sig om andet end det liv. Sådan kan man opdage, at mange af disse skikkelser er bundet inden for et bestemt område, og nogle ved ikke ret meget. Nu er det jo også svært, fordi de samtidig skal koncentrere sig meget for at holde organismen gående. Hvis de slapper af på koncentrationen går materialet tilbage til mediet.

Der er også indiske vismænd*, der kan benytte sig af disse ting. Pludselig kan de materialisere sig og komme til stede og udtale sig, men det er kun for et øjeblik. De kan ikke have denne koncentration i det uendelige. Men det er

det, der bliver udarbejdet, så menneskene senere kan benytte det under længere tidsrum end sådanne øjeblikke.

Det er altså ting, der foregår, og som jo på en måde viser, at væsenerne ikke er døde. De eksisterer, selv om de er døde her fra det materielle plan. Når jeg fremfører disse ting, så er det kun bi-ting, analyserne er jo hovedtingene. Når man ser hele verdensstrukturen, behøver man jo ikke at være i tvivl om, hvad der foregår.

*eksempel findes i [denne bogserie](#)
(denne fodnote og link var ikke i bogen fra Martinus)

se ellers [denne](#) med omtale av samme fenomen (og [svensk utg](#))

[Om udgivelsen af Grand Kursus](#)
– [Det evige verdensbillede - om tale](#)
af Ole Therkelsen